

og det kan ikke nægtes, at dette Tings Flertal har manøvreret klogt, storpolitisk set, hvorledes man end bedømmer de Resultater, der realpolitisk set, ere komne ud af det. Naar man ser paa den nuværende Situation, hvor dette storpolitiske Tryk er taget bort, hvor vi have en Regering i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, hvor Demokratiets gamle Program skulde gennemføres, forekommer det mig urigtigt at vandre ad gamle Baner. Det forekommer mig, at man burde slaa ind paa ny Baner. Og det er ikke engang ad Folketingets gamle Baner, man vandrer, man slaar tillige ind paa Landstingets Baner fra i Fjor. Man gaar ved de her forelagte Forslag ad Højres Stier, som man tidligere ikke tænkte sig Muligheden af, at et Venstreministerium vilde vandre ad.

Disse Skattelove ere paa deres Vandring frem og tilbage mellem Tingene i de forløbne Aar blevne i visse Henseender radikalere og radikalere — og i Fjor blev de allerradikalest, den Gang de saakaldte store Tilbud kom fra Landstingets Flertal, ja, der blev endogsaa i Højre- og Venstreblade sagt: revolutionære — men vel at mærke ikke i demokratisk men i agrarisk Henseende. Hver Gang disse Skattelove ere vandrede frem og tilbage mellem Tingene, ere de blevne federe og federe for Agrarerne. Det begyndte med, at den Reetz-Thostske Regering i sin Tid forelagde en Skattelettelse af ca. 8 Kr. pr. Td. Hartkorn. Denne Sum voksede og steg efterhaanden. Saa vidt jeg kan se af de foreslaede Lovforslag er Summen nu kommen op til henimod 20 Kr. pr. Td. Hartkorn. Saa meget skulle nu Hartkornbesidderne lattes. Disse Love ere blevne federe og federe, hver Gang de ere gaaede frem og tilbage mellem Tingene. Det gælder ikke sociale Love, der er gerne det modsatte Tilfældet, at naar de blive foreslaede, f. Eks. fra vor Side eller fra demokratisk Side, ere de nogenlunde, men for hver Gang et socialt Reformforslag, om Hjælp til Arbejderne, om sociale Fremskridt, er vandret frem og tilbage mellem Tingene, bliver det magrere og magrere, til sidst er det næsten ikke til at kende igen, sommetider en ren Benrad. Men med de Agrarlove, der her foreligge, er det modsatte Tilfældet, de blive saa at sige tykkere og tykkere for hver Gang, de møde frem. Man kan ikke andet end faa en vis Respekt for den Maade, hvorpaa Agrarerne efterhaanden have formaaet at skabe sig Venner i Rigsdagen, saa at de

have faaet dette for dem saa overordentlig gunstige Resultat frem. Man kan heller ikke andet end beundre den Klogskab — jeg ved ikke rigtig, om den er bevidst eller ubevidst — hvormed det er lykkedes Agrarerne at faa saadanne Agrarlove forelagte af den nuværende Finansminister, af Repræsentanten for Kjøbenhavns 7de Valgkreds. Agrarerne hade jo ellers Kjøbenhavn, Kjøbenhavneriet og Kjøbenhavnerne, og vide ikke alt det onde, de skulle sige om dem. Nu have de faaet en Kjøbenhavner til at forelægge saadanne Forslag, en Kjøbenhavner med K., en Kjøbenhavner helt inde fra Hjertet af Kjøbenhavn. Ham have de faaet til at forelægge disse store Agrarlove, der give Agrarerne en Skattelettelse af henimod 20 Kr. pr. Td. Hartkorn, mere, end nogen tidligere Finansminister har villet unde dem. Agrarerne have, hvis det ellers er bevidst, unægteligt holdt sig Fader Holbergs Ord efterrettelig: at man skal mage sine Forslag saa, at de ikke lugte ud af Egennytte. Naar Agrarerne have kunnet faa en Kjøbenhavner til at forelægge saadanne Forslag, maa man unægtelig sige, at det er godt gjort. Da Landstingsforslagene fremkom i Fjor Vinter, skrev et ledende Højreblad om dem, at man kunde mærke paa dem, at der ikke havde siddet nogen Kjøbenhavner i Landstingets Skatteudvalg, ja selv de otte i Landstinget skrev i deres Betænkning i Fjor, at Landstingets Forslag ere altfor ugunstige for Byerne og Kjøbenhavn. Nu sidder der en Kjøbenhavner i det Ministerium, som forelægger disse Forslag, men ikke desto mindre ere de mindre gunstige for Byerne og Kjøbenhavn, end Landstingets Forslag vare i Fjor. Man kan altsaa nu fra vor Side sige, at man ikke kan mærke, at der har siddet nogen Kjøbenhavner i det nuværende Ministerium, ved Udarbejdelsen af disse Lovforslag.

Hvad ville disse Skattelove bringe? Saa vidt jeg kan se, ville de skabe en Skattelettelse for Hartkornet af godt 7 Mill. Kr., altsaa det største Tilbud, der endnu er gjort Hartkornet. Men hvorledes ville disse Forslag nu virke, naar man ser paa de enkelte Samfundsklasser? Ja, de ville virke saaledes, at jo større Hartkorn, desto større bliver Skattelettelsen. Jeg har forsogt at foretage nogen Beregning over, hvorledes disse Love ville virke i de enkelte Samfundsklasser. Ved saaledes at stikke en Sonde ned, er det egentlig først, at man faar et nogenlunde Billede af, hvad en saadan Skattereform betyder. Det